

Fjärde söndagen i påsktiden Årg 2 - Vägen till Livet

Bidrag från Josefine Callenberg
2007-04-24
Senast uppdaterad 2011-05-28

Jesus sa: jag är vägen, sanningen och livet. Det vi söker, det vi behöver. Det har han och han ger det åt oss. Vägen till livet, Livet med stort L Vi sitter i solnedgången på en solvarm klippa. Vi ser ut över ett skimrande hav, ut mot horisonten, skären. Samtalet flödar alldeles fritt, så som det gör när man är med vänner. Vi tänker alla som är där, att det här, det här livet. Livet med stort L. Så här skulle vi ha det jämt. Men vi vet också att det inte alltid är så. Livet rymmer också allt det andra. Lidandet, sorgen, smärtan. Vi är märkta på olika sätt. Mitt i allt som livet rymmer strävar vi och söker. Vi söker efter sanningen, att förstå och förklara. Vi söker vägar, vilka kan vi gå? Vilka leder till målet? Vad är målet, egentligen? Vad gagnar oss mest? Alla låter vi efter tillvarons oaser, när livet är som det ska. Var kommer längtan ifrån? Någon säger att vår djupaste längtan kommer från Gud. Det är en gåva, en kallelse. Han drar oss. Och kanske är det så, han har lagt i oss ett minne av paradiset, av det goda livet som han ville ge. Därför är vårt sökande inte konstigt eller fel utan självklart, som det ska. Vi längtar hem. Efter det goda, sanna, rätta, sköna.

Problemet är väl bara att vi inte alltid söker på rätt ställe och på rätt sätt. Livet kan så lätt bli en enda lång kravfylld strävan. Det jag vill ha, det jag finner, det jag uppnår är meningen med mig. Jesus vill ge oss någonting annat. Att följa honom är inte ett nytt projekt. Han säger JAG ÄR vägen, sanningen, och livet. Med andra ord: jag är det ni behöver. Jag är det ni längtar efter. Kom till mig. Och nya möjligheter att leva öppnar sig.

En nykristen vän säger när hon tittar ut mot horisonten: Jag tror det bästa är vilan. Jag behöver inte jaga längre. Jag vet ju vem han är. Jag möter det goda som livet bjuder med tacksamhet. Jag hoppas jag kan möta det onda med tålmod och hopp. Jag är väl sådan att jag alltid kommer att sträva och ha mina projekt, men mitt liv hänger inte på det nu. Och det är sååååå gött. Hon kommer tillbaka och tar en skiva ost som hon noggrant rullar in en vindruva i. Jag ler för mig själv och tänker: Tack Herre för din öppna famn. Tack för allt du ger. Amen. Josefine C Sävenstrand, komminister Uddevalla